

ברכה ליהודה ביום הולדתו ה-75 מבנו חגי

איך מברך בן את אביו ליום הולדתו ה-75!
איך מברכים ילדים את הוריהם - הרי מילים הן רק מילים - ואפשר
לומר כל מה שמרגישים - ואחרי הכל, תאמין לי, המבט! המבט בעינים
שלך ושלי והרגש שבלב, זה אומר יותר מהכל. ואתה יודע, כשאנחנו
מסתכלים אחד לשני בעינים, וטפיחה קטנה על השכם - ואז כבר הכל
נאמר.
ועכשיו, הרי לא תצפה ממני שאסתכל לך בעינים ואלך חזרה למקומי -
הרי יש כאן אנשים!

אז תשמע - 75 זו לא מסיבת סיום - זהו פרק בחיים, רציני וחשוב, אבל
גם סימן להמשך - יש לנו, ולך, עוד הרבה מה לעשות.
אנחנו מכירים כבר קרוב ל-50 שנה - ואתה יודע - עברת חתיכת דרך
בשנים אלה.
אם רק תסתכל סביבך ותראה את כל החברים והידידים שכאן, ואלה
שאתה יודע שהם איתך בלב היום אך לא יכלו להגיע, ואז תבין כי בכל זאת
השגת הרבה בשנים אלו.

הגעת לארץ לפני קרוב ל-60 שנה כנער צעיר ללא משפחה ובחוסר כל,
ואנשים טובים אימצו אותך אל ליבם. מהם קיבלת חינוך לעבודה ולערך
החברות ומהם ספגת את ערכי ארץ ישראל - שאינה רק חלום, אלא
מציאות, לעתים קשה, של בניית בית בארץ ישראל. ומכאן, לכל אורך הדרך
צברת לך עוד ועוד חברים וידידים שהיו שותפים להפיכת חלום הארץ
הזאת למציאות.

השקעת את כל כולך בהפיכת חלום זה למציאות. שירתת את בטחון
המדינה והבנת מהר מאוד שלהיות ציוני זה להקים בית בישראל - ובעמל
כפיים והרבה עבודה תרמת לתקומתם של המדינה והקיבוץ בו אתה חי.
את אמא לקחת כשותפה לדרך, ויחד הקמתם משפחה ובית במעין צבי

לא תמיד חייכו החיים אליך - וגם כשלצערנו נפלת למשכב מדי פעם -
ולבך או גופך בגד בך - הבנת שעליך לקום מהר ככל שאפשר על הרגלים
ולהיות שוב עצמאי. אולי התכונה הבולטת אצלך זה הצורך הבלתי מתפשר
שלך - עם עצמך - להיות עצמאי ולהיות פרודוקטיבי (יצרני). לא לאפשר
לקושי, גופני או אחר, להשבית את מלאכת היצירה - ושיש לתרום ולעשות
ככל שרק ניתן.

זה הכח הגדול שהחזיק אותך והניע אותך הלאה קדימה כשאמא הלכה
מאיתנו לפני 10 שנים - ומצער כל כך שלא זכיתם לעוד כמה שנים של
ביחד. ובכל זאת, הסתכל סביבך - ילדיך עושים חייל - לקחנו את בסיס
הכלים והחינוך שהנחלתם לנו והסתדרנו בהחלט יפה בחיים. כולנו
יודעים להעריך את המושגים של עבודה - חברות - נאמנות ותרומה
לחברה, לסביבה ולבטחון המדינה.

אתה מוקף היום בנכדיך אשר כאן - קרן, עם יניב, החבר; ניב, דוד שלישי
במשפחה לקצונה בצבא; ושי - וכולם ספוגים באותה יצירתיות וערכים
שמקורם במשפחה - שלי ושל אנג'לה אשתי היקרה.
וגם רותי, אנג'לה ואני מצטרפים עם המון אהבה וברכות.

אומרים שיש חסד גידול בנים - ואני אומר לך - יש גם חסד בגידול
הורים - דבר שלצערי נמנע ממך.
לא תמיד היה קל איתך - אתה, יה חביבי, בחור די עקשן. אבל אני
שמח לבשר לך שעם הזמן גם התרככת - כמו פרי שמבשיל עם השנים.

ואז נשאר רק לאחל - שתמשיך להיות עקשן, בצורך להיות בריא, פורה
ויצרני כפי שאתה היום, כי זה סם החיים שלך - העבודה והחיוניות
שבעשיה. ויחד עם זה - שתמשיך להתרכז עם סביבתך ותהנה מהחיים
שעוד נועדו לך.

נסתכל האחד לשני בעינים - ונאחל שתמיד יהיה ניצוץ החיוניות
בעיניך, והרבה הרבה בריאות.

שלך באהבה
חגי

אבא אלה יקר שלנו

את סיפור חיך המרתק ומלא הארועים
קשה לסכם בשתי מילים.
גדלת בסלובקיה במשפחה יהודיה פשוטה:
אבא, אמא, שני אחים ואתה.
לפני תחילת המלחמה חתמת בשם הוריקן ועלית לארץ,
הגעת לבאר טוביה צעיר ומלא מרץ.
ברחת מהמלחמה ממנה לא נותר זכר למשפחתך,
למעט אחיך הרברט איתו נפגשת יותר מאוחר.
היית לוחם בפלמ"ח, עזרת בבניית הארץ והצטרפת לקיבוץ,
ואת אשתך הכרת בחוץ.
שנים רבות ניהלת מוסך ושרתת בתפקידים מרכזיים,
התחתנת והקמת משפחה: בת ושני בנים.
אמא נפטרה לפני עשר שנים,
ואתה מאז עשית מעט שינויים:
עזבת את המוסך וכן את הצבא,
והיית פעיל שנים רבות בתנועה לארץ ישראל טובה.
העמדת את הבית הסיעוד על הרגלים,
למרות הקשיים ובחריקת שיניים.
היום אתה כבר סבא ל-5 נכדים,
כולם מוכשרים וכולם נחמדים.
עברנו איתך המון חוויות,
חלקן טובות וחלקן קצת פחות.
נתמכנו זה בזה בשעות הקשות,

אבל היו אכן גם חוויות מרגשות:
 טיול השורשים איתך בשנת תשעים וחמש,
 היה בשבילי מענין ומרגש.
 לפתע יכולתי להבין את כל שעבר עליך,
 בשנות ילדותך בגלות אותה השארת אחרך.
 ראיתי אבא שהוא לא תמיד חזק וגיבור נורא,
 שיודע גם לבכות ולהזיל דמעה.
 גיליתי בך גם צד מבין, מקשיב ורגיש,
 שלמשפחתו בחו"ל אינו נשאר אדיש.
 אם רק היית מקבל וקצת מבין
 שבחיים לא הכל רק שמאל ימין.

אבא,
 רוצה לברך אותך בשם כל המשפחה הקרובה,
 בהמון רגעים של אושר ואהבה.
 שתהיה תמיד בריא ושמח בחלקך,
 גם כשהדברים לא תמיד נתונים לשליטתך.
 נשתדל לתמוך בך במה שרק אפשר,
 ומי יתן והעתיד יהיה ורוד מן העבר.
 כל טוב מזל טוב ושא ברכה,
 ממני, דותי, ומכל המשפחה.

רותי גולן

18.10.1998

לכל בית אש"ן צבי

הפגה מאוז שנים - מאז שנולדנו. נקשרו חיינו בחיי אש"ן צבי.
 כבנים לבונים חברי אש"ן. הפתחנו כאיבם יכולתנו להיות בקשר עם
 עם בונים ועם עם האש"ן.
 כאינו את אש"ן צבי לאורך שנים אשפלת בפנינו האתבטלים.
 בימים אלה - כשאניו האק אסולמו וכיכילול נותק בקשר האחרון
 החי שבינו לנו האש"ן. אנתנו אתפאלים ואקווים שיפיו לכילאם ימים
 של הפגה שאתות וקקות אש"ן צבי.

אנתנו בונים לבוזות אסואק האב של השיפול האסופ באנינו. כאינו
 תמיז את הפצון ומאור הפנים שליווה אותנו האש"ן והקוז של כל
 הצפה ומאמר שנסה לאנו.
 כבני האשפחה אנתנו בונים לבוזות לכל אחז ואחז אכס - כל אחז
 בתחומא. של ביותרם תואמים ועוצרים.
 וקווה להתראות בש"ן צבי ונאחל לכל בית אש"ן צבי בריאות ואושר.

רותי אגני חסי